

Lovforslag nr. L 312. Fremsat den 19. maj 1993 af finansministeren (Lykketoft)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tjenestemandspension, lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v., lov om vederlag og pension m.v. for ministre og lov om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre

(Ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag)

§ 1

I lov om tjenestemandspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 5. august 1991, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1 og 2, udgår: »på overenskomst-vilkår«.

2. § 5, stk. 1, affattes således:

»Finansministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet den pensionsgivende løn, der for hvert skalatrin lægges til grund ved beregning af pensionen. En tjenstemands pensionsgivende løn er den pensionsgivende løn på det opnåede skalatrin forøget med eventuelt personligt, pensionsgivende tillæg i henhold til tjenstemandslovens § 55.«

3. § 6, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsættes:

»Den højeste egenpension opnås ved 37 års pensionsalder og udgør 57 pct. af tjenstemandens pensionsgivende løn før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag på tidspunktet for pensioneringen, jf. § 5, stk. 1, idet finansministeren dog efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet kan fastsætte et maksimum for pensionens størrelse. De enkelte pensionsalderår indgår i

beregningsprocenten, således at 1.-16. pensionsalderår indgår med hver 1,75 procentpoint, at 17.-32. pensionsalderår indgår med hver 1,5 procentpoint, og at 33.-37. pensionsalderår indgår med hver 1 procentpoint.

Stk. 2. Til egenpensionister på skalatrin 26 og lavere ydes et årligt tillæg, der ved 37 års pensionsalder udgør 4.000 kr., ved 36, 35 og 34 års pensionsalder henholdsvis 3.000 kr., 2.000 kr. og 1.000 kr. Til egenpensionister på skalatrinnene 27, 28, 29, 30 og 31 ydes ved de nævnte pensionsalder årlige tillæg, der udgør henholdsvis 80, 60, 40, 20 og 10 pct. af de nævnte beløb. Fra 1. januar 2002 og 1. januar i hvert af de herefter følgende år nedsættes de nævnte tillæg med 200 kr. årligt.

Stk. 3. Til egenpensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

Stk. 4. Når en tjenestemand begærer afsked efter at være fyldt 60 år, nedsættes pensionen beregnet efter stk. 1-3 i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år eller opnår den lavere alder, ved hvilken han skulle have været afskediget. Nedsættelsen af pensionen beregnes samtidig med denne og reguleres efter § 27.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

4. § 7 affattes således:

»§ 7. En tjenestemand, der er under 60 år, og som tilkendes mellemste eller højeste social førtidspension, fordi erhvervsevnen er nedsat til en tredjedel eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjeneste indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.

Stk. 2. Tilkendes den i stk. 1 nævnte sociale førtidspension fra et tidspunkt, der ligger efter afskedstidspunktet, kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbreds-nævnet bestemme, at pension kan ydes efter stk. 1, hvis tjenestemandens erhvervsevne allerede på afskedstidspunktet var nedsat med mindst to tredjedele på grund af den lidelse, der var årsag til afskedigelsen. Pension i henhold til stk. 1 ydes da fra samme tidspunkt som den sociale førtidspension.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis tjenestemanden inden for en periode af 10 år fra ansættelsen afskediges på grund af en lidelse, der var lægeligt konstateret ved ansættelsen. Det samme er tilfældet, hvis afskedigelsen er begrundet i en følgesygdom af en på ansættelsestidspunktet lægeligt konstateret risikofaktor.

Stk. 4. Finansministeren kan, hvor ganske særlige forhold taler derfor, bestemme, at stk. 1 og 2 kan finde anvendelse, hvor fratræden sker umiddelbart efter det fyldte 60. år.«

5. § 11 affattes således:

»§ 11. Den efterlevende ægtefælle efter en tjenestemand eller en pensioneret tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, og
- 2) før den afdøde tjenestemand var afskediget med ret til egenpension efter kapitel 2, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 3. Finansministeren kan i særlige tilfælde efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, uanset betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ægtefællerne tidligere har været gift med hinanden.«

6. § 12, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Ægtefællepension udgør for hvert års pensionsalder 71 pct. af egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2.

Stk. 2. Til ægtefællepensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

Stk. 3. Ægtefællepension beregnes efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog mindst efter 15 års pensionsalder. Ægtefællepension efter en egenpensionist, som ved sin død oppebar pension efter § 7, beregnes efter den optjente pensionsalder med tillæg af perioden, hvori afdøde oppebar pension efter § 7. Ægtefællepensionen kan dog ikke i noget tilfælde beregnes efter en pensionsalder, der overstiger den pensionsalder, som tjenestemanden kunne have opnået ved den pligtige afgangsalder.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 4, 5 og 6.

7. § 15, stk. 1, affattes således:

»Børnepensionstillæg udgør for hvert barn 8.800 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension udgør for hvert barn 16.700 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension til forældrelose børn udgør dog for hvert barn 33.400 kr. i årligt grundbeløb.«

8. § 22, stk. 3, ophæves.

9. § 24, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved pågældendes død har eventuel ægtefælle samt børn indtil deres fyldte 18. år ret til at få udbetalt en pensionsydelse fra den 1. i måneden efter dødsfaldet, jf. stk. 6-8. Dette gælder for en ægtefælle, selv om ægteskabet er indgået efter tjenestemandens afsked med opsat pension, men ikke, hvis ægteskabet blev indgået, efter den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, eller efter den opsatte pension var påbegyndt udbetalt, eller mindre end 3 måneder før dødsfaldet. Betingelsen om ægteskabets beståen i 3 måneder finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 5. Den opsatte pension efter stk. 1 svarer til egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2, jf. § 27, på grundlag af tjenestemandens pensionsalder og pensionsgivende løn ved fratrædelsen. Hvor udbetaling af den op-

satte pension sker før det 67. år efter stk. 3, 1. pkt., nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år, efter regler som fastsat i henhold til § 6, stk. 4 og 5. Til egenpensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.«

10. I § 24, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

»Til ægtefæller ydes indtil det 67. år endvidere 2/3 af det i § 6, stk. 3, nævnte tillæg.«

11. § 27 affattes således:

»§ 27. Finansministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet procentreguleringen af pensioner og efterindtægt af pension, jf. kapitel 2-6. Tillæg efter § 6, stk. 2, reguleres dog ikke.

Stk. 2. Opsatte pensioner, som nævnt i § 24, reguleres med virkning fra 1. april 1986 efter bestemmelsen i stk. 1.«

12. Efter § 27 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 27 a. Når der sker generel ændring af tjenestemandslønnen, foretages tilsvarende regulering af efterindtægt af løn, jf. kapitel 6, samt af rådighedsløn og ventepenge, jf. §§ 32 og 59 i tjenestemandsløven.«

13. *Kapitel 9* ophæves.

14. I § 32 indsættes som nyt *stk. 2*:

»Stk. 2. Helbredsoplysninger tilvejebragt til brug for afgørelser om ret til pension kan kun videregives, hvis tjenestemanden eller tjenestemandspensionisten har givet samtykke hertil.«

15. § 39 ophæves.

16. Efter § 39 indsættes:

»§ 40. Pensioner efter kap. 2-3 og efterindtægt af pension efter kap. 6, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2.

Stk. 2. For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsberegningen efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2, medfører et fald i pensionen, ydes personlige tillæg, der udgør forskellen mellem pensionen efter hidtidige regler og pensionen som beregnet efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2. For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsbe-

regningen efter § 6, henholdsvis § 12, stk. 1-2, vil give stigning i pensionen, udmøntes stigningen med 1/6 pr. 1. januar i hvert af årene 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 og 2002, dog således at stigninger, der efter fordelingen på sjettedele i hvert af årene udgør mindre end 1.200 kr., fordeles, således at der udbetales en stigning på 1.200 kr. årligt i 1997 og hvert af de efterfølgende år, indtil den fulde stigning er udmøntet.

§ 41. Bestemmelserne i § 40 finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1994 – 31. december 1996.

§ 42. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1997 – 31. december 2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12, således at pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår i perioden 1. januar – 31. december 1997, beregnes med 1/6 af den i § 40, stk. 2, 2. pkt., nævnte stigning, henholdsvis med personlige tillæg, der pr. 1. januar 1997 udgør 5/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar – 31. december i hvert af årene 1998–2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12 med stigninger fordelt efter § 40, stk. 2, 2. pkt., henholdsvis med personlige tillæg, der for pensionistårgange 1998, 1999, 2000 og 2001 udgør henholdsvis 4/6, 3/6, 2/6 og 1/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Nedsættelsen af niveauet for de personlige tillæg sker dog med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar 1997 og med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar i hvert af de efterfølgende år.

§ 43. De i § 40, stk. 2, og §§ 41-42 anførte personlige tillæg reguleres efter § 27.

§ 44. Pensioner efter kapitel 7, der er påbegyndt udbetalt senest 31. december 1993, omberegnes som nævnt i § 40 med evt. personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Pensioner, der er opsat senest 31. december 1993, omberegnes efter § 24, stk. 5, og med personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.«

§ 2

I lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter *stk. 2* som nye *stk.*:

»*Stk. 3.* De af *stk. 1* omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter § 40 i lov om tjenestemandspension, dog således at indplaceringen foretages på det skalatrin, hvor pensionen ligger nærmest under den nuværende pension, og forskellen udlignes med et personligt tillæg. Omberegningen foretages på grundlag af den omregnede pensionsalder i nærværende lovs § 8.

Stk. 4. Enkepensioner, der påbegyndes udbetalt som følge af egenpensionistens død 1. januar 1994 eller senere, beregnes efter reglerne i § 12 i lov om tjenestemandspension på grundlag af den pensionsalder og det skalatrin, hvorpå egenpensionen indplaceres pr. 1. januar 1994.

Stk. 5. Personligt tillæg beregnet efter *stk. 3* og *4* reguleres efter § 27, *stk. 1*, i lov om tjenestemandspension.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 27 i lov om tjenestemandspension.«

3. § 7 ophæves.

4. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Det tillæg, der i henhold til § 2, *stk. 3*, ydes til pensionister, der ikke er fyldt 67 år, beregnes på grundlag af en omregnet pensionsalder.«

5. § 8, *stk. 5*, ophæves.

§ 3

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som ændret ved lov nr. 577 af 19. december 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 4, *stk. 1*, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

2. § 4, *stk. 2*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Ægtefællen efter en minister, der ved sin død fungerede i ministerstilling eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 3. *Stk. 2*, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.«

Stk. 3 og *4* bliver herefter *stk. 4* og *5*.

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på grundlag af funktionstiden som minister, regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedenævnte pensionsaldre i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
fra 1 indtil 2 år	9 år
fra 2 indtil 3 år	14 år
fra 3 indtil 4 år	18 år
fra 4 indtil 5 år	20 år
fra 5 indtil 6 år	23 år
fra 6 indtil 7 år	27 år
fra 7 indtil 8 år	29 år
8 år og derover	37 år

2) Ægtefællepension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
under 2 år	15 år
fra 2 indtil 4 år	24 år
fra 4 indtil 8 år	28 år
fra 8 indtil 12 år	33 år
12 år og derover	37 år.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 27 henholdsvis § 27a i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse for egen- og ægtefællepension, børnepensionstillæg og børnepension samt efterindtægt af pension henholdsvis for efterindtægt af vederlag og ventepenge i henhold til nærværende lov.«

4. § 7 ophæves.

5. Efter § 10 indsættes:

»§ 11. Pensioner efter § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 5. Hvor denne omberegning medfører ændring i pensionen, ydes evt. personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.«

§ 4

I lov nr. 178 af 29. april 1970 om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 2 som nyt stk.:

»Stk. 3. De af stk. 1 omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter §§ 5 og 11 i lov nr. 194 af 5. juni 1959 med senere ændringer om vederlag og pension m.v. til ministre.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter § 27 i lov om tjenestemandspension.«

3. § 6 ophæves.

§ 5

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra 1. januar 1994.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 6 og 9, og § 3, nr. 2, har virkning for ægtefællepension efter tjenestemænd eller pensionerede tjenestemænd henholdsvis ministre, der dør 1. januar 1994 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Folketinget pålagde i enighed den 11. december 1992 (B 16) regeringen at optage forhandlinger med tjenestemændenes organisationer om en ændring af tjenestemændenes pensionssystem med det sigte at opnå en afbalanceret afvikling af samordningsfradraget, hvor der tages hensyn til pensionsdækningsgraderne. Under folketingsbehandlingen kunne der konstateres enighed om, at det skal kunne betale sig at arbejde, hvorfor en tjenstemands samlede pension må vurderes i forhold til lønnen.

Som led i overenskomstforliget i februar 1993 af taltes det, at parterne i lyset af Folketingsbeslutningen af 11. december 1992 i overenskomstperioden skulle drøfte en ændring af pensionsberegningen i tjenestemandspensionssystemet for at opnå en afbalanceret afvikling af samordningsfradraget.

Disse drøftelser har fundet sted i perioden februar-april 1993, hvor der blev søgt udarbejdet et teknisk grundlag. Lovforslaget har efterfølgende været forhandlet med Centralorganisationernes Fællesudvalg i overensstemmelse med tjenestemandslovens regler herom.

I de afsluttende forhandlinger har regeringen inddraget sammenhængen med den foreslåede skattereform, der indebærer meget betydelige nedsættelser i personskatten og indførelsen af øremærkede arbejdsmarkedsbidrag.

Det er vigtigt for regeringen at sikre en rimelig balance mellem den fremtidige behandling af tjenestemandspensionister og overenskomstsansatte.

I det nye skattesystem vil de nuværende og nærmest kommende pensionister med både tjenestemandspension og andre pensionsordninger blive særligt gunstigt behandlet, idet sådanne indkomster slet ikke reduceres som følge af indførelsen af arbejdsmarkedsbidrag, men opnår stor fordel ved nedsættelse af indkomstskatten. Alle nutidige og fremtidige pensionister vil få en betragtelig fremgang i disponibel indkomst.

En anden målestok er udviklingen i pensionens dækningsprocent vist for en forsikringsmæssig pen-

sionsordning fx. i en pensionskasse og en løn på ca. 200.000 kr og for et overpostbud på skalatrin 17 efter den foreslåede nyordning for tjenestemændene, hvor lønnen er eksklusiv AUD-bidrag og ATP og i de følgende år eksklusiv nye arbejdsmarkedsbidrag og ATP.

Pensionerings-tidspunkt:	1993	2003	2013	2023	2030
37 års optjening					
1) i					
pensionskasse	50,0	53,2	52,0	50,9	50,0
2) som					
tjenestemand	55,8	59,4	58,1	57,1	57,1

Tallene viser, at pensionskasseordningen som følge af skattereform – alt andet lige – giver noget forbedret dækning for nuværende og nærmest kommende pensionister, men derefter vender tilbage til det nuværende dækningsniveau. På de lange optjeningsforløb opretholdes tjenestemandspensionernes dækningsprocent også på langt sigt på et lidt højere niveau end hidtil, mens der er stor parallelitet i de øvrige forløb.

2. Reglerne om samordningsfradrag i tjenestemandspensioner blev indført pr. 1. april 1970. På dette tidspunkt fik tjenestemandspensionister og deres ægtefæller ret til at få folkepensionens fulde grundbeløb fra det fyldte 67. år og til at få andre sociale pensioner ligesom den øvrige befolkning. Det har siden 1970, hvor tjenestemænd fik ret til fuld folkepension, været en politisk forudsætning for, at tjenestemænd kunne få folkepension, at der skete en samordning mellem tjenestemandspension og folkepension.

Før 1. april 1970 var tjenestemandspensionister og deres ægtefæller som hovedregel kun berettiget til folkepensionens mindstebeløb. Tjenestemandspensionen var normalt for stor til, at man kunne få ind-

F. t. l. vedr. tjenestemandspension m.m.

tægtsbestemt folkepension eller anden form for social pension, dvs. invalidepension og enkepension.

For at undgå at tjenestemandspensionen og de sociale pensioner blev større end den løn, tjenestemanden fik, mens han arbejdede, indførtes samordningsfradraget. Det skete efter forslag fra Tjenestemandskommissionen af 1965, hvori Folketingets partier og tjenestemændenes organisationer var repræsenteret.

Samordningsfradragets ordning er blevet lempet ved lovændringer i 1986 og 1991 og består i dag alene af et fradrag for de over 67-årige tjenestemandspensionister, der får folkepension, samt i form af et samordningsfradrag for erhvervsudygtighedsbeløbet, der ydes til personer, der er tilkendt højeste social førtidspension. I 1986 ændredes reguleringen af samordningsfradraget, så det siden har fulgt reguleringen af tjenestemandspensioner, hvilket muliggør den nu foreslåede omlægning af pensionsberegningen og samordningsfradraget.

3. Med den foreslåede ændring af pensionsberegningen, der afskaffer samordningsfradraget, vil tjenestemandspensionsordningen ligesom øvrige arbejdsmarkedspensionsordninger være en pensionsordning uden et fradrag i den beregnede pension. Den ændrede pensionsberegning medfører således, at pensionsniveauet fastsættes selvstændigt som en nettopension, hvor der tages hensyn til pensionsdækningsgraderne.

Samordningsfradraget omlægges fra et fradrag for de over 67-årige tjenestemandspensionister til et tillæg for de under 67-årige. Samtidig ændres pensionsberegningen, så pensionen i det foreslåede system som udgangspunkt beregnes som 57 % af den pensionsgivende løn, med loft på stigningerne, og med tillæg til de højeste pensionsalder i skalatrin 1-31.

Herudover indebærer afstemningen af pensionsniveauet i forhold til den nuværende pensionsberegning, at der til egen- og ægtefællepensionister, der ikke er fyldt 67 år og dermed ikke har ret til folkepension, ydes et tillæg. Dette tillæg modsvarer det hidtidige samordningsfradrag og er derfor som dette alene afhængigt af den optjente pensionsalder. Tillægget bortfalder, når pensionisten fylder 67 år.

Indførelsen af dette tillæg betyder dels, at der sikres et passende pensionsniveau i forhold til det nuværende for svagelighedspensionerede, dels at der fortsat gives tjenestemænd en reel mulighed for at lade sig førtidspensionere fra det 60. år.

Efter forslaget vil alle nuværende egen- og ægtefællepensioner blive omberegnet pr. 1. januar 1994 efter det nye pensionsberegningssystem. Samtidig sikres det via overgangsordninger, at ingen nuværen-

de pensionister ved omlægningen får lavere tjenestemandspension, samtidig med at pensionisterne som følge af skatteomlægningen får fremgang i den disponible indkomst. De næste 3 årgange af nytilkomne pensionister bliver stillet på samme måde, hvorefter man gradvist over 5 år tilnærmer sig det fremtidige niveau, og fortsat således at nedadgående ændringer i pensionsniveauet ikke berører de personer, der allerede er pensionerede.

4. Princippet i den foreslåede pensionsberegning er, at pensionen beregnes som 57 pct. af den pensionsgivende løn ved fuld optjent pensionsalder. Herved sker der en vis reduktion af pensionsdækningsgraden for de laveste skalatrin ved fuld optjent pensionsalder og en vis stigning af pensionerne på de højeste skalatrin ved fuld optjent pensionsalder.

Med henblik på at opnå en vis balance mellem stigninger og fald på de forskellige skalatrin forudsættes et loft for stigningerne, idet finansministeren gives hjemmel til efter indhentet udtalelse fra Lønningrådet at fastsætte et maksimum for stigningen i pensionen, der for de stigninger, der følger af dette lovforslag, tænkes fastsat til 10.000 kr.

5. Princippet for pensionsberegningen foreslås som nævnt ændret, så egenpensionen ved fuld optjent pensionsalder på 37 år og på alle skalatrin som udgangspunkt beregnes som 57 pct. af den pensionsgivende løn. Herudover ydes til de højeste pensionsalder i skalatrin 1-31 et kronetillæg, der aftrappes i perioden 2002-2022.

Samtidig foreslås, at 1.-16. pensionsalderår indgår i pensionsberegningens procenten med 1,75 procentpoint pr. år, 17.-32. pensionsalderår med 1,5 procentpoint pr. år og 33.-37. pensionsalderår med 1 procentpoint pr. år.

Denne degressive optjening af pensionsberegningens procenten på maksimalt 57 pct. foreslås for at opnå en optjeningsprofil, der er tilnærmet profilen i den nuværende pensionsberegning, der er opstået som en følge af, at dyrtidstillægget i 1975 blev ændret til et fast kronebeløb for de højere pensioner, medens det for de lavere pensioner fortsat blev beregnet procentvis.

Hvor omberegningen for allerede pensionerede medfører nedgang, ydes et personligt tillæg, der hæver pensionen til det hidtidige niveau. Til pensioner, der aktualiseres i perioden 1994-1996, ydes ligeledes et personligt tillæg, der stiller pensionisterne som de nuværende pensionister. I perioden 1997-2001 ydes til nye pensionister personlige tillæg af faldende størrelse for hver ny årgang.

Hvor omberegningen medfører opgang, udmøntes stigningen gradvist i årene 1997-2002.

6. I § 1, nr. 2, foreslås ændrede bestemmelser om fastsættelsen af den pensionsgivende løn.

I § 1, nr. 3, foreslås ændrede bestemmelser om egenpensionens beregning og størrelse.

I § 1, nr. 6, foreslås ændrede bestemmelser om ægtefællepensionens beregning og størrelse.

I § 1, nr. 7, foreslås nye grundbeløb for børnepension og børnepensionstillæg.

I § 1, nr. 11, foreslås, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet fastsætter procentreguleringen af pensionerne.

I § 1, nr. 13, § 2, nr. 3, 4 og 5, § 3, nr. 4, og § 4, nr. 3, foreslås, at bestemmelser om samordningsfradrag i tjenestemandspensioner m.v. ophæves.

Andre ændringer

7. Udover omlægningen af beregningen af tjenestemandspensioner er det fundet nødvendigt at præcisere reglerne omkring tjenestemands opnåelse af pension ved sygdom samt spørgsmålet om videregivelse af enkeltpersoners helbredsoplysninger, som Finansministeriet som pensions giver har indhentet til vurdering af pensioneringsgrundlaget. Behovet for præcisering er især begrundet i, at Folketingets Ombudsmand har påpeget, at en ordfortolkning af reglerne ikke giver grundlag for Finansministeriets administration på området, jf. i øvrigt bemærkninger til de enkelte bestemmelser, nr. 4 og nr. 14.

Øvrige forslag til ændringer tager især sigte dels på en administrativ forenkling, dels på at bringe bestemmelser om helbredsforhold og betingelser for ægtefællepension mere på linie med tilsvarende bestemmelser i andre arbejdsmarkedspensionsordninger.

8. Forslaget i § 1, nr. 1, tilsigter, at forudgående offentlig ansættelse forbundet med en forsikringsmæssig pensionsordning kan medregnes i pensionsalderen, uanset om ansættelsen har været på overenskomst- eller tjenestemandslignende vilkår m.v.

Forslaget i § 1, nr. 4, tilsigter en præcisering af bestemmelserne om kvalificeret svagelighedspension.

Forslaget i § 1, nr. 5, indebærer forbedring af ægtefællepensionen, idet det foreslås, at ægtefællen ved tjenestemandens død er berettiget til ægtefællepension uanset størrelsen af tjenestemandens optjente pensionsalder. Samtidig foreslås, at bestemmelserne om ægteskab på dødslejet erstattes af en bestemmelse om, at den efterlevende ægtefælle er berettiget til

ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet – medmindre dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse. Endelig foreslås, at grænsen for tjenstemands alder ved ægteskabets indgåelse hæves fra 60 år til 65 år. I § 1, nr. 9, foreslås de to sidstnævnte ændringer også gennemført for opsat pension.

I § 1, nr. 14, foreslås lovfæstet, at helbredsoplysninger tilvejebragt til brug for afgørelser om ret til pension kun kan videregives, hvis tjenestemanden eller tjenestemandspensionisten har givet samtykke hertil. Hvilke oplysninger, ansættelsesmyndigheden måtte indhente til brug for afgørelse af spørgsmålet om afsked, reguleres ikke af denne bestemmelse.

9. Forslagene indebærer administrative forenklinger. Det gælder såvel afviklingen af samordningsfradraget og den ændrede pensionsberegning som flere af de øvrige ændringer, jf. bemærkningerne til de enkelte forslag.

Lovforslaget vil med den foreslåede tilpasning mellem det nuværende og det foreslåede system i en overgangsperiode været forbundet med merudgifter, der fra 1997 og indtil 2002 gradvist stiger op til ca. 120 mio. kr., hvorefter merudgiften som følge af aftrapningen af det i § 1, nr. 3, nævnte tillæg vil falde væk efter ca. 30 år.

Udgifterne til tjenestemandspensioner på det kommunale område kan anslås til ca. 38,5 pct. af den statslige udgift til tjenestemandspensioner.

De kommunale lønorganer er blevet orienteret om lovforslagets konsekvenser på det statslige område.

Endvidere har lovforslaget i medfør af tjenestemandslovens § 48 været forhandlet med Centralorganisationernes Fællesudvalg.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Forslaget tilsigter en ligestilling af forudgående offentlig ansættelse på tjenestemandslignende vilkår m.v. med ansættelse på overenskomstvilkår. Der skabes således hjemmel til efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet i pensionsalderen at medregne enhver forudgående offentlig ansættelse, der har været forbundet med en fuldt udbygget forsikringsmæssig pensionsordning.

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet fastsætter den

pensionsgivende løn, der gælder for det enkelte skatlatin. Denne bemyndigelse tænkes anvendt til med virkning fra 1. januar 1994 at fastsætte en pensionsgivende løn svarende til den nugældende. Denne er sammensat af: skalaløn, 2 kronetillæg, procenttillæg, evt. generelt tillæg, procentregulering samt et fastfrosset dyrtidstillæg. Bestemmelsen indebærer ikke hjemmel til at forringe de nominelle beløb for allerede pensionerede.

Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til den nugældende bestemmelse.

Hidtidig bestemmelse i 3. pkt. om generelle tillæg bortfalder som følge af bestemmelsen i 1. pkt.

Til nr. 3

Forslaget indebærer, at højeste egenpension også i fremtiden opnås ved optjening af 37 års pensionsalder, og at den udgør 57 pct. af tjenstemandens pensionsgivende løn før fradrag af arbejdsmarkedsbidrag på tidspunktet for pensioneringen, jf. nr. 2. Finansministeren bemyndiges til efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet at fastsætte et maksimum for stigningen i pensionens størrelse. I forbindelse med omlægningen af pensionsberegningen tænkes der således fastsat en maksimal stigning på 10.000 kr., der kan udmøntes gradvist med 1/6 i hvert af årene 1997-2002, jf. nr. 16. Dette maksimum tænkes reguleret efter § 27, jf. nr. 11.

Profilen i den nuværende pensionsberegning opstod som en følge af, at dyrtidstillægget i 1975 blev ændret til et fast kronebeløb for de højere pensioner, medens det for de lavere pensioner fortsat blev beregnet procentvis. Derfor foreslås, at 1.-16. pensionsalderår indgår i pensionsberegningens procenten med 1,75 procentpoint pr. år, 17.-32. pensionsalderår med 1,5 procentpoint pr. år og 33.-37. pensionsalderår med 1 procentpoint pr. år. Denne degressive optjening af pensionsberegningens procenten på maksimalt 57 pct. foreslås for at opnå en optjeningsprofil, der er tilnærmet profilen i den nuværende pensionsberegning. Hertil er i stk. 2 foreslået et tillæg, der tilnærmer pensionsniveauet for de højeste pensionsalder på de i bestemmelsen nævnte skatlatin til det nuværende niveau.

Forslaget indebærer videre, at der til egenpensionister, der ikke er fyldt 67 år og dermed ikke er berettigede til at modtage folkepension, ydes et tillæg. Tillægget fastsættes til et årligt grundbeløb på 23.500 kr. Tillægget beregnes for den enkelte egenpensionist som 23.500 kr. gange den optjente pensionsalders forholdsmæssige andel af 37 pensionsalderår. Grundbeløbet foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 11., og vil pr. 1. januar 1994 udgøre 29.501,67 kr. årligt.

I stk. 3 foreslås som konsekvens af den ændrede pensionsberegning præciseret, at evt. førtidspensionsfradrag beregnes samtidig med pensionen og reguleres som denne. Herved tilsigtes, at evt. førtidspensionsfradrag for tjenstemænd, der søger sig afskediget på grund af alder inden det 67. år, ikke påvirkes af, at tillæg efter § 6, stk. 3, bortfalder, når førtidspensionisten fylder 67 år.

Til nr. 4

Forslaget om ændring i tjenestemandspensionslovens § 7, stk. 1, vil indebære, at opnåelse af kvalificeret svagelighedspension, hvor pensionen forhøjes ved en fremregning af pensionsalderen frem til det 70. år, vil forudsætte, at den pågældende tjenestemand er blevet tilkendt mellemste eller højeste social førtidspension.

Siden begyndelsen af 1970'erne har administrationen omkring tillæggelsen af kvalificeret svagelighedspension været tilrettelagt således, at Nævnet for Helbredsbedømmelser i Tjenestemandssager først har taget stilling til den svagelighedspensionerede tjenstemands ret til kvalificeret svagelighedspension, når der forelå en kendelse om mellemste eller højeste social førtidspension – oprindeligt fra Invalidforsikringsretten – og siden 1976 fra Revaliderings- og Pensionsnævnene, således at der kun i helt enkeltstående tilfælde er tillagt kvalificeret svagelighedspension til tidligere tjenstemænd, som har fået afslag på mellemste social førtidspension.

Betingelserne for at opnå kvalificeret svagelighedspension og mellemste social førtidspension er sammenfaldende, idet personen i begge relationer skal have mistet 2/3 af erhvervsevnen i ethvert erhverv.

Efter den sociale pensionslovs § 15, stk. 2, skal der ved bedømmelsen af, i hvilket omfang erhvervsevnen er nedsat, foretages en sammenligning mellem den indtægt, som den pågældende skønnes at kunne opnå ved arbejde, der svarer til pågældendes kræfter og færdigheder, og som under hensyn til uddannelse og tidligere virksomhed kan forlanges af den pågældende, og den indtægt, som personer med lignende uddannelse normalt opnår i samme egn. Der skal endvidere tages hensyn til alder, livsstilling, bopæl og beskæftigelsesmuligheder, og til sådanne andre omstændigheder, der i det enkelte tilfælde findes at burde tillægges vægt.

I forarbejderne til tjenestemandspensionslovens § 7, som foreslået af Tjenestemandskommissionen i 1969 var anført en stort set tilsvarende beskrivelse af bedømmelsen af erhvervsevnen for tjenstemænd, der – som noget nyt – skulle være berettiget til at få kvalificeret svagelighedspension.

Da der af Folketingets Ombudsmand er blevet stillet spørgsmål ved, om den siden 1970 fulgte praksis er i overensstemmelse med lovens ordlyd, foreslås det udtrykkeligt fastlagt i loven, at tillægelse af kvalificeret svagelighedspension forudsætter, at tjenestemanden har fået tilkendt mellemste eller højeste social førtidspension.

I det foreslåede stk. 2 i § 7 gives mulighed for, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbreds-nævnet kan yde en kvalificeret svagelighedspension, hvis tjenestemanden senere end afskeds-tidspunktet får tilkendt en mellemste eller højeste social førtidspension, og hvis det bedømmes, at den pågældendes erhvervsvennedsættelse allerede ved afskedigelsen var nedsat med 2/3 på grund af den lidelse, der var årsag til svagelighedspensioneringen.

Videre foreslås i stk. 3 en ændret formulering af nuværende stk. 2, således at Finansministeriet som pensions giver får en udtrykkelig hjemmel til at tage et generelt pensionsforbehold, som praksis har været siden 1992, samt giver mulighed for at undlade at bevilge forhøjet pension, ikke kun når tjenestemanden afskediges på grund af en ved ansættelsen konstateret lidelse, men også hvis Finansministeriet i tilfælde af afsked inden for de første 10 års ansættelse kan dokumentere, at afskedigelsen er begrundet i en følgesygdom af en på ansættelsestidspunktet lægeligt konstateret risikofaktor, eksempelvis betydelig overvægt.

I de sidste mange års praksis i Helbreds-nævnet har sådanne risikofaktorer haft betydning for pensionsdækningen for tjenestemænd – ligesom det har været tilfældet i livsforsikringsselskaber og pensionskasser.

Fra 1992 overgik staten fra individuel helbredsbedømmelse til udlevering af et generelt pensionsforbehold til tjenestemænd ved ansættelsen. Ved evt. afsked inden for de første 10 års ansættelse skal Helbreds-nævnet/Finansministeriets lægekyndige konsulent konstatere, om sygdommen, der medfører afsked, allerede var konstateret ved ansættelsen. Hvis dette er tilfældet, vil pågældende alene få den optjente pension efter § 6, ikke en kvalificeret pension efter § 7. Det bemærkes, at de fleste amtskommuner og kommuner fortsat anvender individuelle erklæringer og/eller lægeattester for helbredsbedømmelsen ved tjenestemandsansættelse.

Til nr. 5

Forslaget indebærer, at ægtefællen efter en tjenestemand, der afgår ved døden, er berettiget til ægtefællepension uanset størrelsen af tjenestemandens optjente pensionsalder. Efter de gældende regler er ægtefællepension i dette tilfælde betinget af, at tje-

nestemanden havde opnået en pensionsalder på mindst 3 år.

Forslaget indebærer videre, at de gældende bestemmelser om ægteskab på dødslejet erstattes af en bestemmelse om, at den efterlevende ægtefælle er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået mindst 3 måneder før dødsfaldet. Denne betingelse finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom (eksempelvis meningitis) indtruffet efter ægteskabets indgåelse. Herved indføres en enkel regel, der afskaffer nødvendigheden af forelæggelse for Helbreds-nævnet af sager om ægteskab på dødslejet, og som derved også indebærer en administrativ forenkling.

Samtidig foreslås, at grænsen for tjenestemandens alder ved ægteskabets indgåelse hæves fra 60 år til 65 år. Herved bringes bestemmelsen på linie med tilsvarende bestemmelser i de fleste øvrige arbejdsmarkedspensionsordninger.

Hidtidigt stk. 2 foreslås ændret således, at finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønnings-rådet kan bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension også i tilfælde, hvor ægteskabet er indgået senere end 3 måneder før dødsfaldet, hvis ægtefællerne tidligere har været gift med hinanden. Herved foreslås, at dispensationsadgangen også skal gælde i tilfælde af ægteskab på dødslejet.

Som konsekvens af forslaget om, at retten til ægtefællepension er uafhængig af størrelsen af tjenestemandens optjente pensionsalder, udgår hidtidigt stk. 3.

Til nr. 6

Forslaget indebærer, at ægtefællepension for hvert års optjente pensionsalder altid udgør 71 pct. af egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2, jf. nr. 3.

Det foreslås videre, at der også til ægtefællepensionister, der ikke er fyldt 67 år og dermed ikke er berettigede til at modtage folkepension, ydes et tillæg. Tillægget fastsættes til et årligt grundbeløb på 23.500 kr., der pr. 1. januar 1994 vil udgøre 29.501,67 kr. årligt. Tillægget beregnes for den enkelte ægtefællepensionist som 23.500 kr. gange den optjente pensionsalders forholds-mæssige andel af 37 pensionsalderår. Grundbeløbet foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 11.

Ægtefællepension beregnes som udgangspunkt efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog efter forslaget efter mindst 15 års pensionsalder. Ægtefællepension efter en egenpensionist, som ved sin død oppebar pension efter § 7, beregnes efter den optjente pensionsalder med tillæg af perioden, hvor

afdøde oppebar pension efter § 7. Ægtefællepensionen kan dog ikke i noget tilfælde beregnes efter en pensionsalder, der overstiger den pensionsalder, som tjenestemanden kunne have opnået ved den pligtige afgangsalder. Forslaget indebærer en forbedring af ægtefællepensionen både efter en tjenestemand med under 15 års pensionsalder og efter en egenpensionist med kvalificeret svagelighedspension. Ændringen får virkning for ægtefællepension ved dødsfald, der indtræffer pr. 1. januar 1994 eller senere.

Til nr. 7

Forslaget indebærer, at der sker en forhøjelse af børnepensionstillæg og børnepension, samtidig med at der fastsættes nye grundbeløb pr. 1. januar 1994. Pr. 1. april 1993 udgør børnepensionstillæg 10.700,22 kr. årligt, og børnepension udgør 16.076,01 kr. årligt, for forældreløse dog 32.152,03 kr. årligt. Pr. 1. januar 1994 vil børnepensionstillæg udgøre 11.047,43 kr. årligt og børnepension 20.965,01 kr. årligt, for forældreløse dog 41.930,03 kr. årligt.

Grundbeløbene foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 11.

Til nr. 8

Bestemmelsen foreslås ophævet som konsekvens af forslaget i nr. 5 om, at retten til ægtefællepension er uafhængig af størrelsen af tjenestemandens op-tjente pensionsalder.

Til nr. 9

Forslaget indebærer, at bestemmelserne om ægtefællepension for så vidt angår tidspunktet for ægteskabets indgåelse i forhold til dels tidspunktet for dødsfaldet, dels tjenestemandens alder bringes i overensstemmelse med forslaget i nr. 5. Samt at der til egenpensionister, der ikke er fyldt 67 år, også ydes et tillæg svarende til det i § 6, stk. 3, nævnte tillæg, jf. nr. 6.

Til nr. 10

Det foreslås, at der til ægtefæller, der ikke er fyldt 67 år, også ydes 2/3 af det i § 6, stk. 3, nævnte tillæg, jf. nr. 6.

Til nr. 11

Efter den gældende bestemmelse reguleres pensionerne, når der sker generel ændring af tjenestemandslønnen. Opsatte pensioner reguleres med virkning fra 1. april 1986 på samme måde som andre pensioner, således at opsatte pensioner beregnet før 1. april 1986 reguleres fra denne dato med samme

kronebeløb som en tilsvarende egenpension efter samme skalatrin og pensionsalder, og således at opsatte pensioner, der er påbegyndt udbetalt før 1. april 1986, ydes samme regulering.

Forslaget indebærer, at reguleringen af pensioner og efterindtægt af pension sker som en procentregulering, der fastsættes af finansministeren efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet. Der kan indhentes en generel udtalelse fra Lønningsrådet om, at finansministeren kan foretage en regulering af pensionerne svarende til den generelle regulering af tjenestemandslønnen.

Det nugældende princip om parallelitet mellem reguleringen af pension og af tjenestemandsløn forudsættes videreført. Procentreguleringen af tjenestemandsløn og -pension, der har 1. oktober 1984 som basis, udgør 25,5390 pct. pr. 1. april 1993. De i lovforslaget nævnte grundbeløb vil blive reguleret med denne procent.

Hvis tjenestemandslønnen måtte blive reguleret med kronetillæg, forudsættes disse at blive omsat til procentregulering af pensionen i medfør af § 27.

Bestemmelsen i stk. 2 er uændret.

Hidtidige bestemmelser i stk. 3 bortfalder som følge af det nye beregningssystem.

Til nr. 12

Forslaget indebærer en videreførelse af bestemmelserne i nuværende § 27 om regulering for så vidt angår efterindtægt af løn samt rådighedsløns og ventepenge.

Til nr. 13

Det foreslås, at samtlige bestemmelser i kapitel 9 om samordningsfradrag ophæves, jf. de almindelige bemærkninger herom.

Ophævelsen indebærer også, at der ikke længere trækkes samordningsfradrag af erhvervsudygtighedsbeløb til modtagere af højeste social førtidspension.

Til nr. 14

Som pensions giver i tjenestemandspensionsordningen har finansministeren i § 32, stk. 1, hjemmel til at forlange sådanne helbredsoplysninger, som han anser for nødvendige, samt kræve, at den pågældende underkaster sig særlige undersøgelser, evt. under indlæggelse til observation på hospital.

De lægelige oplysninger, som er indkommet til Finansministeriet som pensionsmyndighed, er hidtil blevet håndteret med fortrolighed og er krævet indsendt i lukkede kuverter.

Baggrunden for det foreslåede stk. 2 i § 32 er bl.a., at det af Folketingets Ombudsmand har været anført, at de helbredsoplysninger, som indsendes til Finansministeriet som pensionsmyndighed, og som anvendes til bedømmelse af, om der er grundlag for at yde svagelighedspension, af Finansministeriet – uden om den pågældende person – skal udleveres til tjenestemandens umiddelbare arbejdsgiver for, at denne kan lade alle helbredsoplysninger indgå i arbejdsgiverens bedømmelse af, om pågældende skal afskediges, jf. FOB 1990, side 348 ff.

I lyset af at Finansministeriet har fået de helbreds-mæssige oplysninger på enkeltpersoner i kraft af rollen som pensionsmyndighed, er det ikke hensigtsmæssigt, at sådanne personlige oplysninger kan videregives til den pågældendes arbejdsgiver – uden om den pågældende tjenestemand.

De lægelige papirer kan indeholde mange personlige og private oplysninger, som den konkrete tjenestemand ikke er interesseret i, at arbejdsgiveren bliver bekendt med. Slet ikke - hvis overvejelserne ender med, at den pågældende forbliver på arbejdspladsen – eller senere måtte blive genansat.

For overenskomstansatte med arbejdsmarkeds-pensionsordning vil arbejdsgiveren ikke kunne få indsigt i lægeerklæringer til brug ved overvejslen af, om pågældende skal afskediges.

Det foreslås derfor fastslået, at videregivelse af helbredsoplysninger, der er tilvejebragt til brug ved afgørelse af spørgsmål om tjenestemandspension, kun må ske, hvis den pågældende tjenestemand eller tjenestemandspensionist har givet samtykke hertil.

Den foreslåede bestemmelse angår alene de oplysninger, der specifikt indhentes til brug for pensions-sagens behandling. Sådanne oplysninger vil efter bestemmelsen således kun kunne videregives til vedkommende ansættelsesmyndighed til brug for denne myndigheds afgørelse af afskedigelsessagen, hvis den pågældende tjenestemand giver samtykke til videregivelsen. Finansministeriets cirkulære nr. 47 af 15. marts 1973 om afsked af tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken på grund af helbredsbe-tinget utjenstdygtighed eller alder vil blive revideret i lyset heraf.

Til nr. 15

Det foreslås, at de hidtidige overgangsbestemmelser i § 39 ophæves, idet de er overflødiggjort af det nye beregningssystem.

Til nr. 16

I nye §§ 40-44 foreslås en overgangsordning.

Samtlige egen- og ægtefællepensioner, opsatte pensioner samt efterindtægter efter pensioner, der er aktualiseret pr. 31. december 1993, omberegnes med virkning fra 1. januar 1994, hvor de foreslåede ændringer får virkning.

Til pensioner efter kapitel 2-3, der falder som følge af omberegningen, ydes personlige tillæg svarende til forskellen mellem den hidtidige pension efter eventuelt samordningsfradrag og den omberegne pension.

Til pensioner, der stiger som følge af omberegningen, ydes denne stigning alene med 1/6 pr. 1. januar 1997 og derefter med yderligere 1/6 pr. 1. januar i hvert af årene 1998, 1999, 2000, 2001 og 2002, dog således, at stigninger, der efter fordelingen på sjettede i hvert af årene udgør mindre end 1.200 kr., fordeles således, at der udbetales en stigning på 1.200 kr. årligt i 1997 og hvert af de efterfølgende år, indtil den fulde stigning er udmøntet.

Overgangsordningen foreslås tillige at omfatte pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1994 – 31. december 1996.

Til pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1997 – 31. december 2001, foreslås ydet personlige tillæg, der udgør en aftrappet andel af tillægget efter ny § 40, stk. 2, 1. pkt., henholdsvis efter ny § 40, stk. 2, 2. pkt., idet nedsættelsen af niveauet for de personlige tillæg dog sker med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar 1997 og med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar i hvert af de efterfølgende år.

De personlige tillæg i ny § 40, stk. 2, og §§ 41-42 foreslås reguleret efter § 27, jf. nr. 12.

Opsatte pensioner, der er påbegyndt udbetalt senest 31. december 1993, omberegnes med virkning fra 1. januar 1994 og ydes eventuelle personlige tillæg svarende til de i ny § 40 omtalte.

Opsatte pensioner, der er opsat senest 31. december 1993, omberegnes også med personlige tillæg efter bestemmelserne i ny § 40, stk. 2, 1. pkt.

Overgangsordningen indebærer, at en tjenestemand, der fratræder senest pr. 31. december 1993, omfattes af overgangsbestemmelserne i § 40. En tjenestemand, der fratræder i perioden 1. januar 1994 – 31. december 1996, omfattes af overgangsbestemmelserne i § 41, medens en tjenestemand, der fratræder i perioden 1. januar 1997 – 31. december 2001, omfattes af overgangsbestemmelserne i § 42.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede model for omberegning lægger til

grund, at der ikke vil blive tale om at nyberegne egenpensioner. Forslaget indebærer sikkerhed for, at ingen pensionister vil gå ned i udbetalt tjenestemandspension, men der vil heller ikke blive givet indtægtsstigninger som følge af overgangen til det nye beregningssystem.

Allerede påbegyndt udbetalte pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994. Hvis pensionisten er under 67 år, foretages omberegningen i øvrigt således, at tillægget i henhold til § 6, stk. 3, henholdsvis § 12, stk. 2, i lov om tjenestemandspension fastsættes på grundlag af den omregnede pensionsalder i nærværende lovs § 8. Efter fradrag af det således beregnede tillæg, indplaceres pensionen på grundlag af pensionsalderen på det skalatrin, hvor pensionen ligger nærmest under den beregnede pension. Forskellen udlignes med et personligt tillæg efter regler svarende til § 40, stk. 2, i lov om tjenestemandspension.

For pensionister, der er over 67 år, foretages en tilsvarende indplacering på grundlag af det af tjenestemandspensionsmyndigheden pr. 31. december 1993 udbetalte pensionsbeløb.

Enkepensioner vil alle tilfælde kun skulle beregnes efter egenpensioner, der allerede er omberegnet eller har skullet være omregnet. Allerede påbegyndt udbetalte pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994. Ifølge det foreslåede stk. 4 beregnes enkepensioner, der kommer til udbetaling på grundlag af egenpensionistens død inden 1. januar 1994, efter de hidtil gældende regler og omberegnes herefter i henhold til det foreslåede stk. 3.

Enkepensioner, der kommer til udbetaling på grundlag af egenpensionistens død 1. januar 1994 og senere, beregnes efter de nye regler, jf. det foreslåede stk. 4. Herved opnås mindst mulig forskel på enke-/ægtefællepensioner efter de forskellige beregningsregler.

Til nr. 2

Pensioner, der ydes med hjemmel i tidligere pensionslove, reguleres allerede i dag efter samme regler som pensioner og efterindtægt af pension efter lov om tjenestemandspension.

Der er således alene tale om en tilpasning til den ændrede reguleringsbestemmelse i tjenestemandspensionsloven.

Til nr. 3

Bestemmelsen udgår som følge af ophævelsen af reglerne i kap. 9 i lov om tjenestemandspension om samordningsfradrag.

Til nr. 4

De pensionsaldre, der er angivet i stk. 2-3, er en omregning fra pensionsalderoptjeningen i de indtil 1969 gældende love om tjenestemandspension til pensionsalderoptjeningen i den gældende lov om tjenestemandspension.

Til nr. 5

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 30 a i lov om tjenestemandspension, der er indeholdt i kap. 9 om samordningsfradrag, og dermed er foreslået ophævet.

Til § 3

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag til § 5, stk. 1. Der er ingen realitetsændring, idet retten til egenpension også i den hidtidige § 4, stk. 1, sammenholdt med den hidtidige § 5, stk. 1, opnås efter 1 års funktionstid som minister.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den samtidige ændring af lov om tjenestemandspension.

Til nr. 3

Forslaget er en konsekvens af, at reglerne i lov om tjenestemandspension om samordningsfradrag ophæves. Samtidig foreslås, at pensionerne beregnes på grundlag af skalatrin 49 på grundlag af pensionsaldre, der i forhold til funktionstiden som minister er tillempt det nuværende pensionsniveau, idet der dog for ægtefællepensioner efter ministre med kort funktionstid sker en reduktion af pensionsniveauet.

Til nr. 4

Ophævelsen er en konsekvens af, at kapitel 9 om samordningsfradrag i lov om tjenestemandspension ophæves.

Til nr. 5

Bestemmelsen hjemler ydelse af personlige tillæg og sikrer dermed, at der ikke ved omberegningen af pensioner, der allerede er påbegyndt udbetalt, kan ske en nedsættelse af det udbetalte pensionsbeløb.

Til § 4

Til nr. 1-3

Forslaget er en konsekvens af det samtidigt fremsatte forslag om ændring af lov nr. 194 af 5. juni 1959 med senere ændringer om vederlag og pension m.v. for ministre, jf. bemærkningerne til § 3, nr. 1-5.

Til § 5

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra 1. januar 1994.

I stk. 2 fastsættes, at bestemmelserne i § 1, nr. 5, 6 og 9, og § 3, nr. 2, kun har virkning for ægtefællepension efter tjenestemænd eller pensionerede tjenestemænd henholdsvis ministre, der dør 1. januar 1994 eller senere.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om tjenestemandspension, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 573 af 5. august 1991, foreta-
ges følgende ændringer:

1. I § 4 a, stk. 1 og 2, udgår: »på overenskomst-
vilkår«.

§ 4 a. Finansministeren kan efter indhentet
udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at der
i pensionsalderen medregnes den tid, i hvil-
ken en tjenestemand efter sit fyldte 25. år har
været ansat på overenskomstvilkår inden for
de i § 4, stk. 1, nævnte områder eller i en kom-
mune, et koncessioneret selskab eller en stats-
eller kommunegaranteret virksomhed.

Stk. 2. Forhøjelse af pensionsalderen efter
stk. 1 er betinget af, at tjenestemanden under
sin ansættelse på overenskomstvilkår har væ-
ret medlem af en pensionsordning, hvortil der
er ydet bidrag af ham selv og vedkommende
institution, og af, at der til statskassen sker
overførsel af den udtrædelsesgodtgørelse, der
tilkommer ham fra den hidtidige pensions-
ordning.

2. § 5, stk. 1, affattes således:

»Finansministeren fastsætter efter indhentet
udtalelse fra Lønningsrådet den pensionsgi-
vende løn, der for hvert skalatrin lægges til
grund ved beregning af pensionen. En tjene-
stemands pensionsgivende løn er den pen-
sionsgivende løn på det opnåede skalatrin for-
øget med eventuelt personligt, pensionsgIVEN-
de tillæg i henhold til tjenstemandslovens
§ 55.«

§ 5. En tjenstemands pensionsgivende
lønindtægt er lønnen på det opnåede skala-

trin forøget med eventuelt personligt pen-
sionsgivende tillæg i henhold til tjene-
stemandslovens § 55. Ved pensionering pr. 1.
april 1990 og senere indgår et eventuelt gene-
relt tillæg i pensionsberegningen. Finansmi-
nisteren fastsætter efter indhentet udtalelse
fra Lønningsrådet, med hvilken vægt det ge-
nerelle tillæg indgår i pensionsberegningen.

3. § 6, stk. 1 og 2, ophæves og i stedet indsæt-
tes:

»Den højeste egenpension opnås ved 37 års
pensionsalder og udgør 57 pct. af tjenesteman-
dens pensionsgivende løn før fradrag af ar-
bejdsmarkedsbidrag på tidspunktet for pensio-
neringen, jf. § 5, stk. 1, idet finansministeren
dog efter indhentet udtalelse fra Lønningsrå-
det kan fastsætte et maksimum for pensionens
størrelse. De enkelte pensionsalderår indgår i
beregningsprocenten, således at 1.-16. pen-
sionsalderår indgår med hver 1,75 procent-
point, at 17.-32. pensionsalderår indgår med
hver 1,5 procentpoint, og at 33.-37. pensionsal-
derår indgår med hver 1 procentpoint.

Stk. 2. Til egenpensionister på skalatrin 26
og lavere ydes et årligt tillæg, der ved 37 års
pensionsalder udgør 4.000 kr., ved 36, 35 og 34
års pensionsalder henholdsvis 3.000 kr., 2.000
kr. og 1.000 kr. Til egenpensionister på skala-
trinnene 27, 28, 29, 30 og 31 ydes ved de næv-
te pensionsaldrer årlige tillæg, der udgør hen-
holdsvis 80, 60, 40, 20 og 10 pct. af de nævnte
beløb. Fra 1. januar 2002 og 1. januar i hvert af
de herefter følgende år nedsættes de nævnte
tillæg med 200 kr. årligt.

Stk. 3. Til egenpensionister ydes indtil det
67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder
udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

Stk. 4. Når en tjenestemand begærer afsked efter at være fyldt 60 år, nedsættes pensionen beregnet efter stk. 1-3 i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år eller opnår den lavere alder, ved hvilken han skulle have været afskediget. Nedsættelsen af pensionen beregnes samtidig med denne og reguleres efter § 27.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

§ 6. Egenpension udgør for hvert års pensionsalder et basisbeløb på 96 kr. samt et beløb, der andrager følgende procentdele af den pensionsgivende lønningsindtægt:

Af beløbet indtil 32.000 kr. 1,5 pct.
og af beløb fra 32.001 kr. 1,2 pct.

Pensionen kan ikke overstige den til en pensionsalder på 37 år svarende pension.

Stk. 2. Når en tjenestemand begærer afsked efter at være fyldt 60 år, nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år eller opnår den lavere alder, ved hvilken han senest skulle have været afskediget.

Stk. 3. - - -

4. § 7 affattes således:

»§ 7. En tjenestemand, der er under 60 år, og som tilkendes mellemste eller højeste social førtidspension, fordi erhvervsevnen er nedsat til en tredjedel eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjeneste indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.

Stk. 2. Tilkendes den i stk. 1 nævnte sociale førtidspension fra et tidspunkt, der ligger efter afskedstidspunktet, kan finansministeren efter indhentet udtalelse fra Helbredsævnet bestemme, at pension kan ydes efter stk. 1, hvis tjenestemandens erhvervsevne allerede på afskedstidspunktet var nedsat med mindst to tredjedele på grund af den lidelse, der var årsag til afskedigelsen. Pension i henhold til stk. 1 ydes da fra samme tidspunkt som den sociale førtidspension.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis tjenestemanden inden for en periode af 10 år fra ansættelsen afskediges på grund af en lidelse, der var lægeligt konstateret ved ansættelsen. Det samme er tilfældet, hvis afskedigelsen er begrundet i en følgesygdom af en på an-

sættelsestidspunktet lægeligt konstateret risikofaktor.

Stk. 4. Finansministeren kan, hvor ganske særlige forhold taler derfor, bestemme, at stk. 1 og 2 kan finde anvendelse, hvor fratræden sker umiddelbart efter det fyldte 60. år.«

§ 7. En tjenestemand, der er under 60 år, og hvis erhvervsevne er nedsat til en tredjedel af fuld erhvervsevne eller derunder, har ved afsked af denne årsag ret til en pension, som fastsættes på grundlag af den pensionsalder, han ville have opnået ved forbliven i tjeneste indtil det tidspunkt, da han skulle have været afskediget på grund af alder.

Stk. 2. I forbindelse med ansættelse som tjenestemand kan det dog bestemmes, at ansættelsen inden for et nærmere fastsat tidsrum ikke giver ret til pension efter stk. 1, såfremt afsked finder sted som følge af en allerede ved ansættelsen konstateret lidelse.

Stk. 3. Finansministeren kan, hvor ganske særlige forhold taler derfor, bestemme, at stk. 1 kan finde anvendelse, hvor fratræden sker umiddelbart efter det fyldte 60. år.

5. § 11 affattes således:

»§ 11. Den efterlevende ægtefælle efter en tjenestemand eller en pensioneret tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, og
- 2) før den afdøde tjenestemand var afskediget med ret til egenpension efter kapitel 2, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 3. Finansministeren kan i særlige tilfælde efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, uanset betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, hvis ægtefællerne tidligere har været gift med hinanden.«

§ 11. Ægtefællen efter en tjenestemand, der afgår ved døden efter at have opnået en pensionsalder på mindst 3 år, eller som ved sin død var pensioneret, er berettiget til ægtefællepension, medmindre ægteskabet blev indgået på dødslejet eller efter, at den afdøde

ægtefælle var fyldt 60 år eller afskediget med ret til egenpension efter kapitel 2.

Stk. 2. Finansministeren kan i særlige tilfælde efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet bestemme, at ægtefællen efter en tjenestemand er berettiget til ægtefællepension, uanset at ægteskabet er indgået efter tjenestemandens fyldte 60. år eller efter pensioneringen, hvis ægtefællerne tidligere har været gift med hinanden.

Stk. 3. Ægtefællen efter en tjenestemand, der er omkommet under udførelse af sin tjeneste eller afgået ved døden som følge af tilskadekomst i tjenesten, er dog uanset den afdøde ægtefælles ansættelsestid berettiget til ægtefællepension.

6. § 12, stk. 1, ophæves og i stedet indsættes:

»Ægtefællepension udgør for hvert års pensionsalder 71 pct. af egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2.

Stk. 2. Til ægtefællepensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.

Stk. 3. Ægtefællepension beregnes efter den af tjenestemanden optjente pensionsalder, dog mindst efter 15 års pensionsalder. Ægtefællepension efter en egenpensionist, som ved sin død oppebar pension efter § 7, beregnes efter den optjente pensionsalder med tillæg af perioden, hvori afdøde oppebar pension efter § 7. Ægtefællepensionen kan dog ikke i noget tilfælde beregnes efter en pensionsalder, der overstiger den pensionsalder, som tjenestemanden kunne have opnået ved den pligtige afgangsalder.«

Stk. 2, 3 og 4 bliver herefter stk. 4, 5 og 6.

§ 12. Ægtefællepension udgør for hvert års pensionsalder et basisbeløb på 58 kr. samt et beløb svarende til $\frac{2}{3}$ af egenpensionen efter § 6, stk. 1.

Stk. 2. — — —

7. § 15, stk. 1, affattes således:

»Børnepensionstillæg udgør for hvert barn 8.800 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension udgør for hvert barn 16.700 kr. i årligt grundbeløb. Børnepension til forældreløse børn udgør dog for hvert barn 33.400 kr. i årligt grundbeløb.«

§ 15. Børnepensionstillæg og børnepension udgør for hvert barn 2.150 kr. årlig. Børnepension til forældreløse børn udgør dog for hvert barn 4.300 kr. årlig.

Stk. 2. — — —

8. § 22, stk. 3, ophæves.

§ 22. — — —

Stk. 3. Ægtefællens ret til efterindtægt efter en tjenestemand, der er afgået ved døden, før ægtefællen efter § 11 er berettiget til ægtefællepension, omfatter et tidsrum af 9 måneder.

9. § 24, stk. 4 og 5, affattes således:

»*Stk. 4.* Ved pågældendes død har eventuel ægtefælle samt børn indtil deres fyldte 18. år ret til at få udbetalt en pensionsydelse fra den 1. i måneden efter dødsfaldet, jf. stk. 6-8. Dette gælder for en ægtefælle, selv om ægteskabet er indgået efter tjenestemandens afsked med opsat pension, men ikke, hvis ægteskabet blev indgået, efter den afdøde tjenestemand var fyldt 65 år, eller efter den opsatte pension var påbegyndt udbetalt, eller mindre end 3 måneder før dødsfaldet. Betingelsen om ægteskabets beståen i 3 måneder finder dog ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.

Stk. 5. Den opsatte pension efter stk. 1 svarer til egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1-2, jf. § 27, på grundlag af tjenestemandens pensionsalder og pensionsgivende løn ved fratrædelsen. Hvor udbetaling af den opsatte pension sker før det 67. år efter stk. 3, 1. pkt., nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år, efter regler som fastsat i henhold til § 6, stk. 4 og 5. Til egenpensionister ydes indtil det 67. år et tillæg, der for hvert års pensionsalder udgør 1/37 af 23.500 kr. i årligt grundbeløb.«

§ 24. — — —

Stk. 4. Ved død har den pågældendes eventuelle ægtefælle og børn indtil deres fyldte 18. år ret til at få udbetalt en pensionsydelse fra den 1. i måneden efter dødsfaldet, jf. stk. 6-8. Dette gælder for en ægtefælle, selv om ægteskabet er indgået efter tjenestemandens afsked med opsat pension, men ikke, hvis ægteskabet er indgået på dødslejet, eller efter at den afdøde var fyldt 60 år.

Stk. 5. Den opsatte pension efter stk. 1 svarer til egenpensionen beregnet efter § 6, stk. 1, jf. § 27, på grundlag af tjenstemandens pensionsalder og pensionsgivende lønindtægt ved fratrædelsen. Hvor udbetaling af den opsatte pension sker før det fyldte 67. år efter stk. 3, 1. pkt., nedsættes pensionen i forhold til den tid, der står tilbage, indtil han fylder 67 år, efter regler som fastsat i henhold til § 6, stk. 2 og 3.

Stk. 6. — — —

10. I § 24, *stk. 6*, indsættes som 2. pkt.:

»Til ægtefæller ydes indtil det 67. år endvidere 2/3 af det i § 6, *stk. 3*, nævnte tillæg.«

§ 24. — — —

Stk. 6. Pension til den efterlevende ægtefælle udgør $\frac{2}{3}$ af den pension, hvortil den afdøde var berettiget efter *stk. 5*, 1. pkt.

11. § 27 affattes således:

»§ 27. Finansministeren fastsætter efter indhentet udtalelse fra Lønningsrådet procentreguleringen af pensioner og efterindtægt af pension, jf. kapitel 2-6. Tillæg efter § 6, *stk. 2*, reguleres dog ikke.

Stk. 2. Opsatte pensioner, som nævnt i § 24, reguleres med virkning fra 1. april 1986 efter bestemmelsen i *stk. 1*.«

§ 27. Når der sker generel ændring af tjenestemandslønninger, foretages tilsvarende regulering af pensioner og efterindtægt, jf. kapitel 2-6, samt af ventepenge og rådighedsløn, jf. §§ 32 og 59 i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken. Egenpensionens og ægtefællepensionens basisbeløb samt de beløb, der er fastsat i §§ 5, 6 og 15, reguleres på samme måde.

Stk. 2. Opsatte pensioner, der er nævnt i § 24, reguleres med virkning fra 1. april 1986 efter bestemmelsen i *stk. 1*.

Stk. 3. Til pensioner og til efterindtægt af pension, jf. kapitel 2-6, og til pensioner efter kapitel 7, der er opsat 1. oktober 1982 og senere, ydes dyrtidstillæg på i alt 33.072 kr. årligt, dog maksimalt det kronebeløb, som dyrtidstillægget udgjorde pr. 1. oktober 1982. Bestemmelsen gælder dog ikke børnepensionstillæg. Til pensioner efter kapitel 7, der er opsat før 1. oktober 1982, ydes det dyrtidstillæg,

som blev beregnet på fratrædelsestidspunktet.

Stk. 4. Til efterindtægt af løn, jf. kapitel 6, samt rådighedsløn og ventepenge, som påbegyndes den 1. april 1988 eller senere, udgør dyrtidstillægget for en heltidslønnet i alt 28.080 kr. årlig.

12. Efter § 27 indsættes i *kapitel 8*:

»§ 27 a. Når der sker generel ændring af tjenestemandslønnen, foretages tilsvarende regulering af efterindtægt af løn, jf. kapitel 6, samt af rådighedsløn og ventepenge, jf. §§ 32 og 59 i tjenestemandsløven.«

13. *Kapitel 9* ophæves.

Kapitel 9

Samordningsfradrag

§ 28. Ved udbetaling af pension efter denne lov til en person, der får udbetalt pension i henhold til lov om social pension, foretages samordningsfradrag efter reglerne i §§ 29-30.

Stk. 2. For samlevende ægtefæller, der begge oppebærer tjenestemandspension, foretages samordningsfradrag i hver af ægtefællernes tjenestemandspension på grundlag af den sociale pension, som vedkommende tjenestemandspensionist selv får udbetalt.

Stk. 3. Såfremt en ægtefællepension deles mellem flere pensionsberettigede, udgør samordningsfradraget for hver af de pensionsberettigedes sociale pension samme brøkdel af det beregnede samordningsfradrag, som andelen af ægtefællepensionen udgør.

§ 29. For en person, der får udbetalt folkepension med fuldt eller delvist grundbeløb i henhold til § 12 i lov om social pension, jf. § 5, udgør fradraget for hvert års pensionsalder, som er lagt til grund ved tjenestemandspensionens beregning, 2 pct. af det folkepensionsgrundbeløb, der pr. 1. januar 1987 var 35.448 kr., dog 27.906 kr. for personer, der får folkepension efter færøske satser for samgifte.

Stk. 2. Sætserne for samordningsfradrag efter *stk. 1* reguleres efter samme principper, som er gældende for regulering af tjenestemandspensioner, jf. § 27, dog således, at den samlede regulering inden for de seneste 12 måneder ikke kan overstige den samlede pro-

centvise ændring af folkepensionens grundbeløb i samme periode.

Stk. 3. Det efter stk. 1 og stk. 2 beregnede samordningsfradrag reduceres med det beløb, hvormed det overstiger 25 pct. af pensionen før samordningsfradrag.

§ 30. For en person, der får udbetalt indtægtsreguleret folkepension med et grundbeløb, der overstiger den del af folkepensionens grundbeløb, der ville restere efter § 29, stk. 1-2, fradrages det overskydende beløb som samordningsfradrag i tjenestemandspensionen.

Stk. 2. For en tjenestemand, der er afskedit med pension efter bestemmelserne i § 2, stk. 2, jf. §§ 7-8, og som får udbetalt højeste førtidspension i henhold til lov om social pension, fradrages som samordningsfradrag et beløb svarende til det erhvervsudygtighedsbeløb, som den pågældende får udbetalt. Den pågældende kan indtil det 67. år vælge i stedet at få udbetalt ordinær pension i henhold til § 2, stk. 1, jf. § 6.

§ 30 a. Finansministeren kan tillade, at samordningsfradrag efter §§ 29-30 nedsættes eller bortfalder, såfremt den samordnede efterlønsydelse er lavere end pensionen med tillæg af indtægtsbestemt social pension efter de forud for 1. april 1970 gældende regler.

Stk. 2. Samordningsfradrag efter §§ 29-30 bortfalder, hvis den sociale pension er nedsat efter § 46 i lov om social pension eller efter § 84, jf. §§ 110 og 118 i lov om social bistand.

Stk. 3. Såfremt en tjenestemandspensionist eller samgifte tjenestemandspensionister, der er pensioneret før 1. januar 1987, som følge af de ændrede bestemmelser om samordningsfradrag vil få udbetalt en lavere tjenestemandspension end forud for 1. januar 1987, kan finansministeren tillade, at samordningsfradrag efter §§ 29-30 nedsættes.

14. I § 32 indsættes som nyt *stk. 2:*

»*Stk. 2.* Helbredsoplysninger tilvejebragt til brug for afgørelser om ret til pension kan kun videregives, hvis tjenestemanden eller tjenestemandspensionisten har givet samtykke hertil.«

15. § 39 ophæves.

§ 39. Finansministeren kan yde pensionstillæg til de den 30. juni 1969 ansatte tjeneste-

mænd m.v., der på dette tidspunkt havde opnået pensionsalder efter reglerne i lønnings- og pensionsloven af 1958, og hvis ansættelse ophører inden for tidsrummet 1. juli 1969 til 30. juni 1973 ved afsked på grund af alder efter det fyldte 67. år eller ved en aldersgrænse under 67 år, der gælder som afgangsalder ifølge overgangsmæssigt opretholdt ældre bestemmelser, eller hvis afsked skyldes helbredsbetaget tjenstedygtighed eller anden utilregnelig årsag, samt til enker efter sådanne tjenestemænd m.v., som måtte afgå ved døden inden for tidsrummet 1. juli 1969 til 30. juni 1973.

Stk. 2. Pensionstillæg efter stk. 1 ydes med et beløb, der svarer til forskellen mellem på den ene side pension beregnet efter reglerne i lønnings- og pensionsloven af 1958 sammenholdt med §§ 2 og 3 i lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. på grundlag af den pensionsgivende lønningsindtægt pr. 1. juni 1969 og den pensionsalder, der efter de ældre regler ville være opnået på pensioneringstidspunktet, og på den anden side pension beregnet efter denne lov. Børnepensionstillæg i henhold til lønnings- og pensionsloven af 1958 og børnepensionsydelser efter denne lov tages ikke i betragtning ved opgørelse af forskelsbeløb.

Stk. 3. Pensionstillæg efter stk. 1 og 2 ydes som tillæg til den efter denne lov fastsatte grundpension og reguleres på samme måde som grundpension. Pensionstillæg til egenpension indgår i det beløb, hvoraf der beregnes ægtefællepension efter § 12, stk. 1.

16. Efter § 39 indsættes:

»§ 40. Pensioner efter kap. 2-3 og efterindtægt af pension efter kap. 6, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2.

Stk. 2. For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsberegningen efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2, medfører et fald i pensionen, ydes personlige tillæg, der udgør forskellen mellem pensionen efter hidtidige regler og pensionen som beregnet efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2. For de pr. 31. december 1993 allerede pensionerede, hvor pensionsberegningen efter § 6, henholdsvis § 12, stk. 1-2, vil give stigning i pensionen, udmøntes stignin-

gen med 1/6 pr. 1. januar i hvert af årene 1997, 1998, 1999, 2000, 2001 og 2002, dog således at stigninger, der efter fordelingen på sjettedele i hvert af årene udgør mindre end 1.200 kr., fordeles, således at der udbetales en stigning på 1.200 kr. årligt i 1997 og hvert af de efterfølgende år, indtil den fulde stigning er udmøntet.

§ 41. Bestemmelserne i § 40 finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1994 – 31. december 1996.

§ 42. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar 1997 – 31. december 2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12, stk. 1-2, således at pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår i perioden 1. januar – 31. december 1997, beregnes med 1/6 af den i § 40, stk. 2, 2. pkt., nævnte stigning, henholdsvis med personlige tillæg, der pr. 1. januar 1997 udgør 5/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Pensioner, der udbetales på grundlag af en pensionsret, der opstår første gang i perioden 1. januar – 31. december i hvert af årene 1998-2001, beregnes efter § 6 henholdsvis § 12 med stigninger fordelt efter § 40, stk. 2, 2. pkt., henholdsvis med personlige tillæg, der for pensionistårgange 1998, 1999, 2000 og 2001 udgør henholdsvis 4/6, 3/6, 2/6 og 1/6 af det i § 40, stk. 2, 1. pkt., nævnte tillæg. Nedsættelsen af niveauet for de personlige tillæg sker dog med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar 1997 og med mindst 1.200 kr. pr. 1. januar i hvert af de efterfølgende år.

§ 43. De i § 40, stk. 2, og §§ 41-42 anførte personlige tillæg reguleres efter § 27.

§ 44. Pensioner efter kapitel 7, der er påbegyndt udbetalt senest 31. december 1993, omberegnes som nævnt i § 40 med evt. personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Pensioner, der er opsat senest 31. december 1993, omberegnes efter § 24, stk. 5, og med personligt tillæg efter § 40, stk. 2, 1. pkt.«

§ 2

I lov nr. 81 af 12. marts 1970 om pensioner efter tidligere tjenstemandslove m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter *stk. 2* som nye *stk.* :

»*Stk. 3.* De af *stk. 1* omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter § 40 i lov om tjenestemandspension, dog således at indplaceringen foretages på det skalatrin, hvor pensionen ligger nærmest under den nuværende pension, og forskellen udlignes med et personligt tillæg. Omberegningsen foretages på grundlag af den omregnede pensionsalder i nærværende lovs § 8.

Stk. 4. Enkepensioner, der påbegyndes udbetalt som følge af egenpensionistens død 1. januar 1994 eller senere, beregnes efter reglerne i § 12 i lov om tjenestemandspension på grundlag af den pensionsalder og det skalatrin, hvorpå egenpensionen indplaceres pr. 1. januar 1994.

Stk. 5. Personligt tillæg beregnet efter *stk. 3* og *4* reguleres efter § 27, *stk. 1*, i lov om tjenestemandspension.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 27 i lov om tjenestemandspension.«

§ 3. Grundbeløb efter § 2 reguleres efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 27, *stk. 1-2*, i lov om tjenestemandspension.

3. § 7 ophæves.

§ 7. Reglerne i kapitel 9 i lov om tjenestemandspension angående samordning med pensioner efter den sociale pensionslovgivning finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der omfattes af nærværende lov.

4. § 8, *stk. 1*, affattes således:

»Det tillæg, der i henhold til § 2, *stk. 3*, ydes til pensionister, der ikke er fyldt 67 år, beregnes på grundlag af en omregnet pensionsalder.«

§ 8. Fradrag efter § 29 i lov om tjenestemandspension beregnes for de af nærværende lov omfattede pensioner på grundlag af en omregnet pensionsalder.

Stk. 2. – – –

5. § 8, *stk. 5*, ophæves.

§ 8. – – –

Stk. 5. Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen kan tillade, at samordningsfradrag nedsættes eller bortfalder, såfremt den samordnede efterlønsydelse er lavere end pensionen med tillæg af indtægtsbestemt social pension efter de forud for 1. april 1970 gældende regler.

§ 3

I lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som ændret ved lov nr. 577 af 19. december 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 4, stk. 1, affattes således:

»En minister, der har haft mindst 1 års funktionstid som minister, er berettiget til egenpension efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.«

Stk. 4. En minister, der har opnået mindst 1 års pensionsalder, er berettiget til egenpension efter udløbet af det tidsrum, hvori der udbetales ventepenge.

2. § 4, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Ægtefællen efter en minister, der ved sin død fungerede i ministerstilling eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, er berettiget til ægtefællepension, hvis ægteskabet blev indgået,

- 1) før afdøde var fyldt 65 år, og
- 2) før afdøde var fratrådt som minister, og
- 3) mindst 3 måneder før dødsfaldet.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 3, finder ikke anvendelse, hvis dødsfaldet skyldes et ulykkestilfælde eller en akut infektionssygdom indtruffet efter ægteskabets indgåelse.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 4. — —

Stk. 2. Ægtefællen efter en minister, der ved sin død fungerede i ministerstilling eller var pensioneret eller oppebar ventepenge, er berettiget til ægtefællepension, medmindre ægteskabet blev indgået på dødslejet eller efter, at afdøde var fyldt 60 år eller fratrådt som minister.

3. § 5 affattes således:

»§ 5. Pensionen til en minister og til en ministers efterlevende ægtefælle beregnes på

grundlag af funktionstiden som minister, regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpensionen og ægtefællepensionen svarer til pensionen til en statstjenestemand på skalatrin 49 og dennes efterlevende ægtefælle og beregnes på grundlag af nedenævnte pensionsalder i forhold til funktionstiden som minister:

1) Egenpension:		Pensionsalder:
Funktionstid:		
fra 1 indtil 2 år		9 år
fra 2 indtil 3 år		14 år
fra 3 indtil 4 år		18 år
fra 4 indtil 5 år		20 år
fra 5 indtil 6 år		23 år
fra 6 indtil 7 år		27 år
fra 7 indtil 8 år		29 år
8 år og derover		37 år

2) Ægtefællepension:

Funktionstid:	Pensionsalder:
under 2 år	15 år
fra 2 indtil 4 år	24 år
fra 4 indtil 8 år	28 år
fra 8 indtil 12 år	33 år
12 år og derover	37 år

Stk. 3. Bestemmelserne i § 27 henholdsvis § 27a i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse for egen- og ægtefællepension, børnepensionstillæg og børnepension samt efterindtægt af pension henholdsvis for efterindtægt af vederlag og ventepenge i henhold til nærværende lov.«

§ 5. En ministers pensionsalder er funktionstiden som minister, regnet fra den første udnævnelse.

Stk. 2. Egenpension og ægtefællepension beregnes af det i § 1 nævnte beløb på 45.000 kr. Egenpension udgør ved en pensionsalder

fra 1 år til 2 år	10 pct.
fra 2 år til 3 år	15 pct.
fra 3 år til 4 år	20 pct.
fra 4 år til 5 år	25 pct.
fra 5 år til 6 år	30 pct.
fra 6 år til 7 år	35 pct.
fra 7 år til 8 år	40 pct.
fra 8 år og derover	50 pct.

Ægtefællepension udgør ved en pensionsalder

Under 4 år	20 pct.
fra 4 år til 8 år	25 pct.
fra 8 år til 12 år	30 pct.
på 12 år og derover	35 pct.

Stk. 3. Til pensioner efter stk. 2 ydes tillæg efter de pr. 1. oktober 1969 gældende satser. Af det samlede pensionsbeløb ydes 100/133 som grundbeløb.

Stk. 4. Bestemmelserne om regulering af pensioner og efterindtægt i § 27, stk. 1-2, i lov om tjenestemandspension finder tilsvarende anvendelse ved regulering af grundbeløb efter stk. 3 samt af børnepension, børnepensionstillæg og efterindtægt i henhold til nærværende lov.

4. § 7 ophæves.

§ 7. Reglerne i kapitel 9 i lov om tjenestemandspension angående samordning med pensioner efter den sociale pensionslovgivning finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der omfattes af nærværende lov.

Stk. 2. Fradraget efter § 29 i lov om tjenestemandspension udgør for de af nærværende lov omfattede pensioner følgende procentdele af folkepensionens grundbeløb:

Egenpension

I pension, der er beregnet på grundlag af en pensionsalder

fra 1 år til 2 år, fradrages	15 pct.
fra 2 år til 3 år, fradrages	22 pct.
fra 3 år til 4 år, fradrages	30 pct.
fra 4 år til 5 år, fradrages	37 pct.
fra 5 år til 6 år, fradrages	44 pct.
fra 6 år til 7 år, fradrages	52 pct.
fra 7 år til 8 år, fradrages	59 pct.
fra 8 år og derover, fradrages	74 pct.

Ægtefællepension

I pension, der er beregnet på grundlag af en pensionsalder

Under 4 år, fradrages	42 pct.
fra 4 år til 8 år fradrages	53 pct.
fra 8 år til 12 år fradrages	63 pct.
på 12 år og derover, fradrages	74 pct.

5. Efter § 10 indsættes:

»§ 11. Pensioner efter § 4, der er påbegyndt udbetalt pr. 31. december 1993, omberegnes pr. 1. januar 1994 efter bestemmelserne i § 5. Hvor denne omberegning medfører ændring i pensionen, ydes evt. personligt tillæg, så det hidtidige pensionsniveau bevares.«

§ 4

I lov nr. 178 af 29. april 1970 om pensioner efter tidligere love om vederlag og pension m.v. for ministre foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter *stk. 2* som nyt *stk.*:

»*Stk. 3.* De af *stk. 1* omfattede pensioner omberegnes pr. 1. januar 1994 efter §§ 5 og 11 i lov nr. 194 af 5. juni 1959 med senere ændringer om vederlag og pension m.v. til ministre.«

2. § 3 affattes således:

»§ 3. Regulering af pensioner efter § 2 sker efter § 27 i lov om tjenestemandspension.«

§ 3. Grundbeløb efter § 2 reguleres efter bestemmelserne om regulering af pensioner i § 27, stk. 1-2, i lov om tjenestemandspension.

3. § 6 ophæves.

§ 6. Reglerne i kapitel 9 i lov om tjenestemandspension angående samordning med pensioner efter den sociale pensionslovgivning finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der omfattes af nærværende lov.

Stk. 2. Ved beregning af fradrag efter § 29 i lov om tjenestemandspension i pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister inden for tidsrummet 1. april 1959-31. oktober 1969, finder reglerne i § 7 i lov nr. 194 af 5. juni 1959 om vederlag og pension m.v. for ministre, som ændret ved lov nr. 577 af 19. december 1969, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Fradrag efter § 29 i lov om tjenestemandspension i pensioner, der udbetales på grundlag af funktionstid som minister for den 1. april 1959, beregnes således:

Bilag til f. t. l. vedr. tjenestemandspension m.m.

I *egenpension*, der er beregnet på grundlag af en pensionsalder.

fra 1 år til 2 år, fradrages 15 pct. af folkepensionens grundbeløb

fra 2 år til 2 år, fradrages 30 pct. af folkepensionens grundbeløb

fra 4 år til 2 år, fradrages 44 pct. af folkepensionens grundbeløb

fra 6 år til 2 år, fradrages 59 pct. af folkepensionens grundbeløb

på 8 år og derover fradrages 74 pct. af folkepensionens grundbeløb

Bestemmelserne om enkepension under § 8, stk. 3, i lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. finder tilsvarende anvendelse ved beregning af fra-

drag i enkepension, der omlattes af nærværende lov.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 8, stk. 5, i lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m.v. finder tilsvarende anvendelse for pensioner, der omfattes af nærværende lov.

§ 5

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra 1. januar 1994.

Stk. 2. § 1, nr. 5, 6 og 9, og § 3, nr. 2, har virkning for ægtefællepension efter tjenestemænd eller pensionerede tjenestemænd henholdsvis ministre, der dør 1. januar 1994 eller senere.